

Nasza Wspólnota

nr 71

22 listopada 2020 r.

Rektorat pw. św. Michała Archanioła w Przemyślu

ul. Bakończycka 5, 37-700 Przemyśl

tel. 507 070 550, e-mail: t.picur@libero.it

strona internetowa: michal.przemyska.pl

Msze św. i intencje: 23-29 listopada 2020 r.

23.11, poniedziałek, godz. 17.00

O zdrowie, błogosławieństwo Boże w nauce i potrzebne łaski dla Szymonka z okazji 10. rocznicy urodzin

24.11, wtorek – wsp. św. Andrzeja Dung-Lac i in., godz. 17.00

O zdrowie i potrzebne łaski dla Marii

25.11, środa – wsp. św. Katarzyny, godz. 17.00

O zdrowie i potrzebne łaski dla Marii

26.11, czwartek, godz. 17.00

O zdrowie i potrzebne łaski dla Marii

27.11, piątek, godz. 17.00

+ Wiktoria Wawro

28.11, sobota, godz. 17.00

O Boże błogosławieństwo i zdrowie dla Weroniki

29.11, I niedziela Adwentu

9.00: ++ Teresa i Eugeniusz

11.00: Za zmarłych z rodziny Nerków i dusze w czyśćcu cierpiące

15.00: Za zmarłych polecanych w tegorocznych wypominkach

Koronka do Bożego Miłosierdzia

Ogłoszenia

◆ Dziękuję P. Annie Bak i P. Mieczysławie Juryniec za sprzątanie i przystrójenie kwiatami naszej kaplicy.

◆ W najbliższą niedzielę rozpoczynamy Adwent, a wraz z nim nowy rok liturgiczny, który będziemy przeżywać pod hasłem: „Zgromadzeni na świętej wieczerzy”. Rok ten będzie drugim etapem trzyletniego programu duszpasterskiego pod hasłem: „Eucharystia daje życie”. Jego zasadniczym celem jest pogłębienie wśród wiernych znaczenia tajemnicy Eucharystii jako centrum życia chrześcijańskiego, rozumienia symboliki celebracji eucharystycznych i częstego uczestnictwa w nich.

Będzie to dla nas czas służący pogłębieniu rozumienia i doświadczenia Eucharystii. Dlatego tak ważne stanie się w nim uwydatnienie istoty liturgii eucharystycznej i jednocześnie usuwanie z przestrzeni *sacrum* tego, co może ją przysłaniać lub spłycać.

◆ Zgodnie z aktualnymi wymogami sanitarnymi (1 osoba/m²) limit w naszej kaplicy wynosi 6 osób (włącznie z salą boczną).

◆ Biorąc pod uwagę prace wykonane przy naszym Rektoracie w ostatnich latach (podjęte także przez poprzednich Księża opiekujących się tym miejscem), jedyną częścią budynku, która domaga się gruntownego remontu pozostała klatka schodowa w części mieszkalnej. Powstała ona pod koniec lat 50-tych ubiegłego wieku (w czasie przebudowy domu) i dotąd – poza malowaniem – nie doczekała się odnowienia.

By nie poprzestać na prowizorycznych „poprawkach”, konieczne wydaje się przede wszystkim wyrównanie betonowych schodów i położenie na nich płytek, jak również wyrównanie tynku, uzupełnienie ubytków i malowanie ścian wewnętrznych (podobnie, jak miało to miejsce na zewnątrz budynku).

Ponieważ w ostatnim czasie udało się uregulować wszystkie należności związane z renowacją elewacji, bieżące składki i środki, jakimi będzie dysponował nasz Rektorat będą przeznaczane pierwszorzędnie na utrzymanie i ogrzewanie kaplicy. Natomiast – gdyby udało się wygospodarować pewne oszczędności – zostaną one włączone w realizację wspomnianych prac w klatce schodowej.

◆ Dziękuję wszystkim Dobroczyńcom troszczącym się o utrzymanie naszej kaplicy. Modlimy się za nich w każdą środę, prosząc, by Bóg wynagrodził im za każdy dar potrzebnymi łaskami, opieką i błogosławieństwem dla nich i ich rodzin.

Z dzisiejszej liturgii słowa

«Gdy Syn Człowieczy przyjdzie w swej chwale, a z Nim wszyscy aniołowie, wtedy zasiądzie na swoim tronie pełnym chwały. (...) Wtedy odezwie się Król do tych po prawej stronie: „Pójdźcie, błogosławieni u Ojca mojego, weźcie w posiadanie królestwo, przygotowane dla was od założenia świata!»

*Bo byłem głodny, a daliście Mi jeść;
byłem spragniony, a daliście Mi pić;
byłem przybyszem, a przyjęliście Mnie;
byłem nagi, a przyodzialiście Mnie;
byłem chory, a odwiedziliście Mnie;
byłem w więzieniu, a przyszliście do Mnie”.*

Wówczas zapytają sprawiedliwi: „Panie, kiedy widzieliśmy Cię głodnym i nakarmiliśmy Ciebie? Albo spragnionym i daliśmy Ci pić? Kiedy widzieliśmy Cię przybyszem i przyjęliśmy Cię, lub nagim i przyodzialiśmy Cię? Kiedy widzieliśmy Cię chorym lub w więzieniu i przyszliśmy do Ciebie?” A Król im odpowie: „Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnie uczyniliście”.

(Mt 25, 31-40)

W trosce o formację

VIII Przykazanie:

Nie mów fałszywego świadectwa przeciw bliźniemu twemu

(Rozważania o Dekalogu na podstawie Katechizmu Kościoła Katolickiego – ciąg dalszy)

Wykroczenia przeciw prawdzie

Obmowa i oszczerstwo niszczą dobre imię i cześć bliźniego. Cześć jest świadectwem społecznym składanym godności człowieka i każdy ma naturalne prawo do czci, do dobrego imienia i do szacunku. Tak więc obmowa i oszczerstwo naruszają cnoty sprawiedliwości i miłości.

Należy potępić wszelkie słowa lub postawy, które przez fałszywe komplementy, pochlebstwo lub służalczość zachęcają i utwierdzają drugiego człowieka w złośliwych czynach i w przewrotności jego postępowania. Pochlebstwo stanowi poważne przewinienie, jeżeli przyczynia się do powstania wad lub grzechów ciężkich. Pragnienie wyświadczenia przysługi lub przyjaźń nie usprawiedliwiają dwuznaczności języka. Pochlebstwo jest grzechem powszednim, gdy zmierza jedynie do bycia miłym, uniknięcia zła, zaradzenia potrzebie, otrzymania uprawnionych korzyści.

Próżność lub samochwalstwo stanowią grzech przeciw prawdzie. To samo dotyczy ironii, która zmierza do poniżenia kogoś przez ośmieszenie w sposób nieprzychylny pewnego aspektu jego postępowania.

„Kłamstwo polega na mówieniu nieprawdy z intencją oszukania”. Chrystus przypomina, że kłamstwo jest dziełem diabła: „Wy macie diabła za ojca... prawdy w nim nie ma. Kiedy mówi kłamstwo, od siebie mówi, bo jest kłamcą i ojcem kłamstwa” (J 8,44).

Kłamstwo jest najbardziej bezpośrednim wykroczeniem przeciw prawdzie. Kłamać oznacza mówić lub działać przeciw prawdzie, by wprowadzić w błąd tego, kto ma prawo ją znać. Raniąc związek człowieka z prawdą i bliźnim, kłamstwo narusza podstawowy związek człowieka i jego słowa z Panem.

Ciężar kłamstwa mierzy się naturą prawdy, którą ono zniekształca, zależnie od okoliczności, intencji jego autora, krzywd doznaných przez tych, którzy są jego ofiarami. Kłamstwo samo w sobie stanowi jedynie grzech powszedni; staje się ono jednak grzechem śmiertelnym, gdy poważnie narusza cnotę sprawiedliwości i miłości.

Kłamstwo jest ze swej natury godne potępienia. Jest profanacją słowa, które ma za zadanie komunikować innym poznaną prawdę. Dobrowolny zamiar wprowadzenia bliźniego w błąd przez wypowiedzi sprzeczne z prawdą narusza sprawiedliwość i miłość. Wina jest jeszcze większa, gdy intencja oszukania może mieć zgubne skutki dla tych, których odwraca od prawdy.